

KÍ TÚC XÁ D2 NGÀY ẤY VÀ BÂY GIỜ

Ngay lúc này, tôi đang rất ghen ngào với những dòng cảm xúc tôi chia sẻ sắp tới đây. Giới thiệu về bản thân đôi chút, tôi đang là chàng sinh viên năm cuối của ngôi trường đại học danh tiếng (mọi người quê tôi vẫn hay nói về đại học sư phạm kỹ thuật thành phố Hồ Chí Minh như thế, tôi rất tự hào về điều này). Sẽ không có chuyện gì đáng nói nếu như ngày xưa, trước cái lúc mà tôi lên đường thẳng tiến Sài Gòn để đăng kí nhập học. Bạn tôi, bè tôi nó truyền miệng nhau rằng “Lên đó học kiếm phòng trọ mà ở cho tự do nha mày, tránh xa kí túc xá ra, phức tạp lắm”. Ôi! Tôi nhớ mãi hai cái chữ “phức tạp” của chúng bạn khi chúng nói về kí túc xá. Giờ thì sao nhỉ, tôi đang ngồi tại căn phòng D412 của kí túc xá D2, nơi mà tôi gọi là “ngôi nhà hạnh phúc” mà ngày xưa ba mẹ vẫn vẽ ra trong đầu tôi qua những lời nhắc nhở tôi rằng phải chăm lo học hành, gây dựng tương lai. Tôi nói vậy bởi vì tôi đang sống trong những giây phút thật sự ý nghĩa của quãng đời sinh viên sắp kết thúc rồi đây... Cảm ơn kí túc xá đã cho tôi biết cuộc sống trong này “phức tạp” như thế nào. Tôi thật sự hài lòng với những giá trị tôi đã và đang cảm nhận được.

Tôi sinh ra và lớn lên ở cái nơi chó ăn đá, gà ăn sỏi. Chính xác là như thế các bạn à, vì quê tôi quanh năm chỉ có nắng cháy da người, đất cằn cỗi chẳng thể canh tác được. Ngày lên Sài Gòn nhập học, tôi đi một mình với khoản tiền nho nhỏ mà mẹ gởi gắm. Ba tôi mất sớm, mẹ thân cò lặn lội nuôi hai anh em tôi vào đại học. Tôi cảm tiền mẹ đưa mà ngân ngán nước mắt, thẳng tiến vào Sài Gòn và hẹn ngày trở về thăm mẹ. Nhớ lại thật không cảm nổi nước mắt. Tôi băn khoăn với thật nhiều suy nghĩ, mình kiếm phòng trọ ở đâu bây giờ, vì việc đầu tiên là tìm nơi ở, mà tôi vẫn nhớ như in lời nói của những thằng bạn văng vẳng bên tai: “Kí túc xá phức tạp lắm mày à...phức tạp...phức tạp...phức tạp...” Hai từ “phức tạp” cứ ám ảnh tôi. Giờ đây, khi nhớ lại, tôi thấy mình may mắn, vì ngay lúc đó tôi sợ lắm, nhưng được cái rất nhiệt tình hỏi thăm để nhận được giúp đỡ. Tôi đã gặp mấy anh chị trong phòng hỗ trợ học sinh sinh viên và được giúp đỡ nhiệt tình. Ấn tượng sâu sắc đầu tiên của tôi về ngôi trường của tôi là sự nhiệt tình giúp đỡ của các anh chị sinh viên. Tôi đang cần chỗ ở. Chị Nhung, tôi vẫn còn nhớ tên chị ấy, sau khi hỏi thăm về hoàn cảnh của tôi, chị quyết định dẫn tôi đến ngay kí túc xá D1 để đăng kí vào ở. Nhìn vào những căn phòng trong kí túc xá, tôi thấy hơi tối tối. “Có phức tạp không ta?” _tôi tự hỏi. Theo lời chị Nhung phân tích thì ở kí túc xá rất an toàn, tiết kiệm chi phí, có thời gian cho học tập, tham gia các hoạt động của kí túc xá và nhà trường rất bổ ích và vui, lại ở gần trường nữa, bước vài bước là tới, ngoài ra còn được hỗ trợ nhiều thứ khác. Thế nhưng giờ nghĩ lại thấy tiếc quá các bạn ơi, lúc ấy chắc trong tôi, niềm tin của mấy đứa bạn thân củng cố quá vững chắc, nên tôi đã từ chối vào ở trong kí túc xá. Không quên cảm ơn chị và tôi đã ra ở trọ. Hai năm, tôi đã biết ở trọ phức tạp như thế nào, còn kí túc xá “phức tạp” như thế nào thì tôi chưa hề biết. Nhưng những gì trải qua cho cuộc sống ở trọ tôi cũng muốn biết cuộc sống trong kí túc xá “phức tạp” như thế nào mà tại bạn cứ gieo rắc trong tôi.

Thế là kết thúc năm 2, khi ấy kí túc xá D2 cũng vừa mới hoàn thành và đi vào hoạt động, thông báo tuyển sinh vào ở kí túc xá được đăng trên trang chủ của trường. Tôi vui mừng hơn hờ với suy nghĩ về một cuộc sống trong môi trường mới như thế nào, liệu rằng có lý tưởng như chị Nhung đã nói với tôi hay sẽ là phức tạp như chúng bạn xâm xì mà tôi chưa hình dung ra được. May mắn thay, kí túc xá mới xây dựng nên còn nhiều chỗ trống nên tôi đã được vào ở. Tôi nghĩ vậy, vì nghĩ rằng mình năm 3 rồi chắc không được vào ở đâu. Tôi nhớ như in rằng hôm ấy tôi xuống nhận phòng với thằng bạn thân. Tôi nhận phòng D212 và nó phòng kế bên D213. Khi ấy tầng 2 dành cho sinh viên nam ở. Năm nay, tầng 1, tầng 2 và tầng 3 dành cho sinh viên nữ nên chúng tôi lên phòng mới, phòng D412. Chưa thấy phòng thế nào mà thấy ở lầu 2 là cũng thích rồi đó, vì kí túc xá tới 9 tầng lận cơ mà, nghĩ tới chuyện đi bộ từ lầu 9 xuống cũng thấy nổi da gà. Chiếc xe buýt 141 dừng đột ngột trước kí túc xá, ấn tượng đầu tiên đập vào mắt tôi là một không gian rộng lớn với toà nhà cao 9 tầng thật khang trang và đồ sộ. So với căn nhà trọ ổ chuột của tôi thì nơi đây sang trọng quá đi chứ. Đi sâu vào trong, thấy có thang máy hiện đại, thật nhẹ nhõm trong người, tôi lên nhận phòng mà lòng nhiều thắc mắc, có tới 4 cái giường đôi, một cái tủ 8 ngăn, vậy là sẽ có thêm 7 người bạn nữa ở trong căn phòng này với mình. Khi ấy còn hoang sơ lắm các bạn ạ, chỉ có tòa nhà thôi, chưa có đầy đủ như bây giờ đâu nhé.

Ở kí túc xá D2 từ khi mới thành lập đến giờ, tôi thật nhiều ấn tượng sâu sắc về tất cả mọi khía cạnh của cuộc sống ở nơi này. Nói sơ qua là tôi đã có thật thêm nhiều thằng bạn thân cùng tôi chứng minh rằng kí túc xá không phức tạp xúu nào cả. Không biết các phòng khác thì sao chứ tôi rất may mắn được ở căn phòng mà bạn bè thật sự tin tưởng lẫn nhau, đó chính là sức mạnh lớn nhất đập tan mọi trở ngại trong đời sống sinh viên ở kí túc xá. Chúng tôi sinh hoạt, học tập như những người anh em trong gia đình. Thật đáng quý.

Và điều tôi muốn nói đến nhiều nhất ở đây là sự thay đổi nhanh chóng bộ mặt của kí túc xá chúng mình. Các bạn biết không, những ngày đầu vào kí túc xá có gì nhỉ? Chưa có gì hơn ngoài tòa nhà xinh đẹp này thôi. Tôi chứng kiến sự thay đổi của kí túc xá qua từng ngày. Từ những quán cơm phía đối diện kí túc xá mọc lên như nấm, nhưng vệ sinh chưa thật sự đảm bảo và vẫn phải đi hơi xa, đặc biệt là vào những ngày trời mưa, khi ấy chắc nhiều bạn như tôi, ăn mì gói là cách hữu hiệu và đậm chất sinh viên nhất. Kí túc xá khi ấy chưa có Internet nhé, sinh viên vẫn phải hóng “wifi chùa” của bên ngoài, chưa có cả nước uống, nên tôi mới phải lặn sâu vào dịch vụ giao thức

ăn và nước uống cho các bạn nữa. Mà thôi, nên nói về những gì ban quản lý kí túc xá làm được cho chúng ta nhé. Giờ thì căn tin đã được xây dựng, cho chúng ta những bữa cơm thật chất lượng. Nhà xe đã mọc lên, không còn những tháng ngày xe đẽ ngoài nắng khiến các chú bảo vệ phải thức khuya canh gác. Đã có hệ thống an ninh bằng quét thẻ và camera, tường xung quanh kí túc xá được xây dựng cao hơn, sinh viên chúng ta có cảm giác an toàn và không lo bị mất đồ nữa. Có cả máy giặt cho những bạn không có thời gian giặt quần áo nữa. Mỗi tầng lại có một bình nước uống mát lạnh nữa. Hệ thống wifi, nhu cầu không thể thiếu của chúng ta đã được lắp đặt, hệ thống loa phục vụ cho chương trình quà tặng âm nhạc mang lại niềm vui và những sản phẩm tinh thần đáng quý. Lại còn có cả phòng tập thể hình cho các bạn đam mê rèn luyện thân thể. Và tuyệt vời nhất có lẽ là sự hợp tác thành công của ban quản lý kí túc xá và ban điều hành hợp tác xã xe buýt số 56, điều này giúp ích cho sinh viên chúng ta rất nhiều trong việc đi học, không còn phải đi bộ cả hàng trăm mét để đón xe, đặc biệt trong những ngày mưa và buổi trưa nắng gắt. Kể đến cả những gian hàng trong kí túc xá phục vụ cho chúng ta mua sắm. Quá đầy đủ cho cuộc sống sinh viên chúng ta rồi các bạn nhỉ! Thiết nghĩ chúng ta đã được tạo điều kiện tốt nhất cho việc học tập và rèn luyện. Vậy nên chúng ta hãy chung tay góp phần xây dựng kí túc xá xanh sạch đẹp nhé!

Thật hạnh phúc và cảm thấy tuyệt vời khi sống trong kí túc xá phải không các bạn. Xin cảm ơn ban quản lý đã xây dựng kí túc xá ngày càng khang trang và sung túc hơn. Cảm ơn những bác bảo vệ tuy khó tính mà gần gũi đã không ngại thức khuya cho sự an nguy của chúng em. Cảm ơn các cô thầy trong ban quản sinh đã không ngừng nhắc nhở mỗi ngày để chúng em được rèn luyện cuộc sống tập thể có ý thức và lành mạnh hơn. Cảm ơn những người bạn của tôi trong kí túc xá này đã cho tôi một quãng đời sinh viên thật ý nghĩa. Có thể tôi lặp từ hơi nhiều trong đoạn văn này, nhưng tôi thật sự muốn nói “Cảm ơn”

Giá mà tôi có thể ở lại kí túc xá này lâu hơn, điều ấy nếu xảy ra được cũng đồng nghĩa với việc tôi phải ra trường không đúng thời hạn, nhưng mà lí do chính đáng nhất mà tôi muốn nói đó là: “Mình không nên ích kỉ, phải ra khỏi kí túc xá cho các bạn trẻ còn vào ở và trải nghiệm sự phức tạp trong này chứ!” Giờ thì tôi sẽ về nói cho chúng bạn nghĩ sai về cuộc sống trong kí túc xá biết: “Tôi đã hiểu sự phức tạp ấy là gì rồi. Thật tuyệt vời. Tôi yêu nơi tôi ở, kí túc xá D2!”